

CONGRESUL AL XXII-LEA AL P. C. U. S.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej rostindu-și cuvîntarea

Telefoto TASS AGERPRES

Dragi tovarăși,

Permiteți-mi ca în numele Partidului Muncitoresc Român, al clasei muncitoare și al întregului popor român, să transmit un fierbinte și frăcesc salut Congresului al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, glorioșului partid al lui Lenin, și eroicului popor sovietic. (Aplauze).

Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S., prezentat la Congres de tovarășul Hrușciov, înfățișează bilanțul grandios al succeselor obținute de poporul sovietic în toate domeniile construcției comunismului. Gigantica creștere a puterii economice a U.R.S.S., dezvoltarea rapidă și multilaterală a industriei, marile realizări obținute în agricultură, epocalele succese ale științei și tehnicii sovietice care au cucerit prioritatea incontestabilă în ramuri hotărîtoare, continua ridicare a bunăstării celor ce muncesc constituie confirmarea practică a justeței și clarviziunii hotărîrilor adoptate de Congresele XX și XXI ale P. C. U. S., care au dat un puternic avînt forțelor creatoare ale poporului sovietic.

Victoriile repurtate de poporul sovietic sporesc necontenit prestigiul Uniunii Sovietice și al întregului lagăr socialist, aducînd un aport considerabil la creșterea continuă a forței de atracție pe care o exercită comunismul asupra popoarelor lumii.

Partidul nostru, ca și întreaga mișcare comunistă și muncitorească, dă o înaltă prețuire și manifestă dragoste și stimă tovarășească față de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, de încercata sa conducere leninistă în frunte cu primul secretar al Comitetului Central, înflăcăratul luptător pentru cauza marxism-leninismului, tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov (Aplauze), pentru activitatea uriașă pe care P.C.U.S. o consacră intereselor propriului popor și cauzei comunismului și păcii, pentru principialitatea și intransigența cu care apără puritatea măreței noastre învățături împotriva oricăror abateri sau denaturări, ținînd sus steagul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar. (Aplauze).

Datorită uriașei experiențe istorice și contribuției excepționale pe care a adus-o în tot cursul existenței sale la dezvoltarea marxism-leninismului, Congresele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice sînt eveni-

mente de o însemnătate deosebită nu numai pentru poporul sovietic, ci și pentru întreaga mișcare comunistă mondială, pentru întreaga omenire.

Un asemenea eveniment l-a constituit Congresul al XX-lea, ale cărui hotărîri, aprobate cu căldură de toate partidele frățești, au deschis o etapă nouă în mișcarea comunistă internațională.

Tezele Congreselor al XX-lea și al XXI-lea ale P.C.U.S. au fost o călăuză a partidelor comuniste și muncitorești în elaborarea documentelor programatice ale mișcării comuniste și muncitorești — declarațiile Constituțiilor de la Moscova din 1957 și 1960.

Congresul al XXII-lea, la care avem bucuria să asistăm, are o uriașă însemnătate internațională, deoarece lui îi revine misiunea de a adopta noul Program al P.C.U.S., programul construirii fazei superioare a comunismului. (Aplauze).

Partidul nostru vede în proiectul de Program al P.C.U.S. un strălucit document — manifestul comunist al epocii contemporane. (Aplauze). Tovarășul Hrușciov spunea cu deplină temei că Programul P.C.U.S. marchează o nouă etapă în dezvoltarea teoriei revoluționare a lui Marx, Engels, Lenin. Din nou, ca de atîtea ori în glorioasa sa istorie, P.C.U.S., mergînd pe căi încă nebătătorite de nimeni, croiește prin gîndire și faptă drumuri noi pe care vor merge toate popoarele. (Aplauze).

Generalizînd experiența universal-valabilă în esența ei a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a mișcării comuniste internaționale și exprimînd cerințele legilor obiective ale dezvoltării sociale, proiectul de Program și rapoartele prezentate la

Congres de tovarășul Hrușciov analizează în mod riguros științific procesul de trecere de la economia socialistă la economia comunistă, de creare a bazei tehnico-materiale a comunismului și făurire a relațiilor sociale comuniste, de transformare a statului dictaturii proletare în stat al întregului popor, de făurire a conștiinței și moralei comuniste a omului noii societăți, de dezvoltare multilaterală a personalității umane.

Proclamînd în mod solemn că încă generația actuală de oameni sovietici va trăi în comunism, proiectul de Program și rapoartele prezentate la Congres desfășoară înaintea popoarelor tabloul grandios al societății comuniste, care aduce deplina satisfacere a cerințelor materiale și spirituale ale celor ce muncesc, pacea, libertatea și fericirea omenirii.

Sarcinile cetezătoare fixate în vederea unui nou avînt gigantic al forțelor de producție ale U.R.S.S. sînt sarcini realiste, pe măsura forței economice și resurselor colosale ale Uniunii Sovietice, a posibilităților nelimitate de progres pe care le asigură socialismul și comunismul, a înaltei conștiințe a poporului sovietic. (Aplauze).

Se poate întrevedea acum cu toată certitudinea cum va arăta Uniunea Sovietică în următoarele două decenii, cînd ea va întrece și va lăsa departe în urmă din punct de vedere economic cea mai avansată țară capitalistă — S.U.A. Patria Marelui Octombrie se va înfățișa ca o țară cu o economie la un grad de dezvoltare fără precedent în istorie, cu noi baze industriale și centrale energetice uriașe, o agricultură de înaltă productivitate, un popor bucurîndu-se de cel mai înalt nivel de civilizație din lume.

IPE URMA VISULUI

de STEPAN SCIPACIOV

Apele cu valul însumat
Noi în alte alții le-am mutat,
N-am rîvnit minuni de nici un fel,
Truda noastră ne-a purtat spre țel,
Spre lumina țărîmii sublim
Azi pe urma visului pășim.
Parcă ne vedem suind poteci
Peste ani.

La număr douăzeci.

Ne-implinit nu va rămîne vis
Cum arată cifrele precis,
Iar în locul cifrelor la rînd,
Ai să-i vezi pe oameni surîzînd.

Zică dar dușmanii tot ce vor,
Fără de putere-i rîvna lor,
Nu va fi, precum ar fi dorit,
Din Program.

Un rînd neimplinit!

În reminște de M. DJENTEMIROV

În lumina perspectivelor deschise de Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., apare și mai clară inevitabilitatea istorică a pieirii capitalismului și a victoriei orînduirii noi, socialiste și comuniste, plină de tinerețe și forțe creatoare.

Nu există comunist, nu există revoluționar, nu există om al muncii pe care să nu-l entuziasmeze obiectivele noului Program al P.C.U.S., umplîndu-i inima de mîndrie și însuflețîndu-l și mai mult în lupta pentru triumful cauzei noastre. (Aplauze prelungite).

Acestea sînt și sentimentele cu care au întîmpinat proiectul de Program oamenii muncii din România. Angajat cu toate forțele sale în opera de construire a socialismului, poporul nostru vede în imaginea societății comuniste trasată de proiectul de Program imaginea propriului său viitor de înflorire multilaterală, de înaltă bunăstare materială și culturală.

Călăuzîndu-se după mărețea învățatură leninistă, după experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partidul nostru conduce poporul român pe drumul desăvirșirii construcției socialiste. (Aplauze puternice).

Se înfăptuiește cu succes planul de șase ani adoptat de Congresul al III-lea al P.M.R.; toate ramurile economiei naționale cunosc o creștere împetuasă, dezvoltîndu-se pe o linie mereu ascendentă.

În primii doi ani ai planului șase-șase, sarcinile în domeniul industriei socialiste se realizează cu însemnate depășiri, anul acesta volumul producției industriale fiind cu peste 1/3 superior celui din 1959. Această creștere este bazată în primul rînd pe ridicarea continuă a nivelului tehnic al producției și a productivității muncii.

Se îndeplinește pas cu pas sarcinile stabilite de partid în construcția socialistă la sate. Rezultatele pozitive ale cooperativizării agriculturii se vădese în sporirea continuă a producției agricole, vegetale și animale, în satisfacerea în măsură tot mai mare a cerințelor crescînde de aprovizionare a oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și a industriei cu materii prime, în creșterea nivelului de trai și de cultură al țărînimii.

Pe baza dezvoltării continue a economiei și măririi venitului național crește bunăstarea oamenilor muncii, sporesc veniturile lor, mijloace tot mai însemnate sînt alocate pentru cheltuielile social-culturale ale statului.

Muncînd neobosit pentru prosperitatea patriei, poporul nostru își îndeplinește totodată îndatorirea internaționalistă de a aduce o contribuție cît mai mare la întărirea sistemului mondial socialist, la efortul comun pentru obținerea victoriei socialismului în întrecerea cu capitalismul.

Datorită relațiilor de colaborare statornicite în cadrul lagărului socialist și, în mod deosebit, datorită sprijinului internaționalist, frăcesc, al Uniunii Sovietice, intrajurîndu-se tovarășește și întărînd necontenit unitatea lagărului socialist — țările socialiste vor realiza mărețul obiectiv de a păși în cadrul aceleiași epoci istorice în comunism. (Aplauze). Aceasta va însemna o cucerire imensă nu numai a popoarelor noastre, ci și a cauzei socialismului pe plan mondial. (Aplauze).

Forța noastră stă în unitatea lagărului socialist, în coeziunea partidelor comuniste și muncitorești. Avem cu toții satisfacția că, spre binele cauzei clasei muncitoare și în ciuda tuturor prorocirilor și uneltirilor reacțiunii imperialiste, unitatea de vederi și de acțiune a comunistilor din lumea întreagă s-a întărit și mai mult. Participarea la acest Congres a

(Continuare în pag. 4-a)

"Mîine seară?... IAR LA CĂMIN!"

Chiar a doua zi după ședința consiliului de conducere a căminului cultural, președintele gospodăriei colective din Gîngiova, raionul Segarcea, a primit oaspeți: mai mulți profesori și învățători din comună.

— Cred că știți de ce-am venit, tovarășe președinte? — i se adresa de la început învățătoarea Maria Căpînar. — Aseară am fost toți de părere că ar fi bine să ia tot mai des cuvîntul la cămin colectivisti fruntași care să le împărtășească celorlalți din experiența lor. Ei, ce spuneți acum?

— Co-am spus și ieri: foarte bună idee.

— Da, dar vedeți că noi, cei din colectivul de muncă al căminului, am mai zăbovit ieri și am întocmit planul manifestărilor culturale pentru săptămîna viitoare.

Și îi întinse o bucată de hîrtie:

— Am trecut aici să ținem chiar săptămîna viitoare „seara de întrebări și răspunsuri” despre care ne-ați vorbit ieri.

— Gîd la gîd cu bucurie. Că nici noi n-am stat degeaba.

La rîndul lui, președintele gospodăriei întinse oaspeților o bucată de hîrtie:

— M-am sfătuit cu tovarășul Boldu, secretarul organizației noastre de partid, și am trecut aici numele celor care am socotit că ar putea să dea o mîna de ajutor la pregătirea serii de întrebări și răspunsuri.

Pe foaia de hîrtie erau înșirate mai multe nume:

— După cum vedeți, ne-am gîndit mai întîi la inginerul agronom Anghel Popa și la inginerul zootehnistă Elisabeta Popa. Cum tema serii de întrebări și răspunsuri este „Cum va arăta gospodăria noastră colectivă în anul 1965” ei vor insista în răspunsurile lor asupra prevederilor planurilor noastre de producție. La unele întrebări vor răspunde și brigadierii de cîmp Gheorghe Ștefan, Alexandru Filimon și Radu Firu, iar pentru răspunsurile la întrebările privind dezvoltarea sectorului zootehnic se va pregăti brigadierul zootehnic Ion M. Dobre, ajutat de inginerul Popa.

— Cu cît vom prezenta mai multe grafice care să înfățișeze perspectivele de dezvoltare ale gospodăriei, cu atît vom trezi mai mult interesul ascultătorilor — își dădu cu părerea președintele gospodăriei.

— Chiar așa. Dumneavoastră să ne dați pînă mîine o serie de date, iar noi vom pregăti din vreme la cămin mai multe grafice.

În programul săptămînal al căminului mai erau prevăzute și alte manifestări.

— Așa cum am hotărît ieri, în fiecare joi vor avea loc la cămin întîlniri ale colectivizatorilor cu inginerul agronom. Pentru săptămîna care vine, ne-am gîndit ca inginerul Popa să vorbească despre metodele ce trebuie folosite, potrivit condițiilor noastre de climă și sol, pentru obținerea unor mari recolte de porumb boabe la hectar.

— Foarte bine v-ați gîndit. Și mai văd că pentru vineri, ați programat o întîlnire a tinerilor din comună cu cei mai bătrîni colectivisti. Pentru aceasta o să stăm de vorbă cu Florea Dobre, Filip Pitichie și Stan Tudor Marta. Au multe de povestit despre vremurile cînd munceau din greu pe moșia lui Sache Tănăsescu.

— Dar despre seara de calcule ce spuneți?

Președintele gospodăriei nu a stat mult pe gînduri:

— Foarte interesantă. Mai ales că va fi vorba de o problemă atît de importantă: „Cum poate ajunge valoarea zilei-muncă în anul 1962 de la 39 lei, cît a fost anul acesta, la 50 lei”. O să iau cuvîntul și eu, și secretarul organizației de bază, și cîțiva brigadieri. Și o să prezint o situație și contabilul gospodăriei.

La despărțire, președintele gospodăriei și-a condus oaspeții pînă la poartă:

— Va să zică, ne-am înțeles! Mîine ne întîlnim iarăși.

— Da, avem încă mult de lucru. O să fie o săptămîna bogată în manifestări culturale.

— Și de acum înainte, în fiecare săptămîna o să fie la fel.

★

Activitatea zilnică la căminul cultural din comuna Gîngiova, raio-

nul Segarcea, a fost inaugurată prin desfășurarea serii de întrebări și răspunsuri pe tema „Cum va arăta gospodăria noastră colectivă în anul 1965”.

În seara aceea au venit oameni mulți, la cămin. Veniseră mai înainte de ora șase, anunțată în afișe. Pînă la începere, unii au răsfoit cărțile așezate pe un stand special, iar alții au fost atrași de harta de pe unul din pereții sălii de festivități.

— Ia uitați-vă aici! — îi îndemna și pe ceilalți colectivistul Gheorghe Nicolae. Pe harta asta sînt trecute șapte grajduri pentru vaci. Și, după cite știu, gospodăria noastră n-are decît patru.

— Ia te uită mai bine. Ce scrie sus pe hartă?

— „Cum va arăta comuna noastră în anul 1965”, citi rar omul.

— Păi vezi, pînă atunci vom mai construi trei grajduri ca să încapă noile vaci pe care le va avea gospodăria.

— Și cam cite vaci o să avem atunci?

— Ce mă întrebă pe mine? Mai așteaptă puțin, că în curînd începe seara de întrebări și răspunsuri.

Și într-adevăr, n-a trecut mult și Gheorghe Nicolae a primit de pe scena căminului răspuns la întrebarea ce-l interesa. I-l a dat brigadierul zootehnic Ion M. Dobre:

— Astăzi gospodăria noastră are 184 vaci de lapte. Dar mai avem și 92 de juninci de rasă pe care le-am păstrat pentru gospodărie. Așa că la anul vom avea 276 de vaci. Iar pînă în anul 1965 s-a prevăzut ca numărul vacilor cu lapte din gospodărie să crească la 350. Ia să facem o mică socoteală să vedem ce venit va aduce gospodăriei ferma de vaci.

Tabla neagră, așezată din vreme pe scenă, se umplu repede de cifre. Tot aici au făcut socoteli și brigadierii de cîmp și brigadierul legumicol. Brigadierul Gheorghe Ștefan a arătat ce venituri vor aduce recoltele planificate pentru cele 150 de hectare ce vor fi cultivate cu porumb irigat. Brigadierul legumicol a arătat ce venit au adus anul acesta gospodăriei roșiile timpurii.

— Am făcut pentru început o experiență din care am fost cu toții cîștigați. Nu uitați însă că pînă în anul 1965 vom avea în gospodărie încă patru sere unde vom putea cultiva mult mai multe zarzavaturi timpurii. Va crește atunci și venitul pe care sectorul legumicol îl va aduce gospodăriei.

Trecuseră două ore, dar parcă oamenilor tot nu le venea să plece. Călătoria în viitor pe care au făcut-o în seara aceea le-a arătat cite perspective de dezvoltare are gospodăria lor. Și-au dat cu toții seama că de felul cum vor înțelege ei să muncească și să răspundă sarcinilor ce le revin, depinde îndeplinirea și depășirea cifrelor din planurile de producție.

La plecare, colectivisti se opreau să consulte programul săptămînal de activitate al căminului cultural.

— Mîine seară, unde ne întîlnim, măi Ioane?

— Mîine seară?... Iar la cămin!

TRAIAN LALESCU

Peste 140 III de colectivisti din Sintana, regiunea Crișana, își petrec ore plăcute la căminul de zi

Cifrele grăiesc!

Un grup de țărani colectivisti din comuna Muntenii Buzău, raionul Slobozia, regiunea București, discută în fața unui panou comparativ ce oglindește realizările din ultimii ani în comuna lor.

Sărbătoarea RECOLTEI

„Azi e zi de veselie
La noi în gospodărie...”

Cu aceste versuri rostite de tineri colectivisti îmbrăcați în costume naționale, au defilat prin comuna Dudești-Ciopea, camioanele încărcate cu produse ale noii și bogatei recolte a gospodăriei agricole colective „Timpuri Noi”.

În frunte era fanșara. Muzica, vioșia tinerilor, frumoasele pancarte cu care erau împodobite mașinile, anunțau, în acea dimineață însoțită de octombrie, o sărbătoare în adevăratul înțeles al cuvîntului. Și într-adevăr, așa a fost. Curtea gospodăriei, unde fusese instalată scena ca și expoziția produselor, era plină de lume încă de dimineață. Veniseră colectivisti din comună cu familiile lor și un număr destul de mare de membri ai gospodăriei agricole colective „Octombrie Roșu” de la Glina.

Imediat ce camioanele, care făcuseră ocolul comunei, s-au întors la gospodărie, președintele Constantin Stan a declarat deschisă „Sărbătoarea recoltei”. În scurta sa prezentare președintele a arătat că de doi ani, cu toate că nu posedă decît 350 hectare de pămînt arabil, gospodăria este milionară. Fondul de bază a ajuns în acest an la 1.700.000 lei, iar venitul la 2.810.000 lei. Valoarea fiecărei zi-muncă se ridică la 38 lei. Așa se face că mulți dintre colectivisti fruntași, cum ar fi Georgeta

Ristea, Preda Lepădatu, Slave Ganea și-au ridicat case noi, iar alții și-au cumpărat mobilă, aparate de radio și televizoare. Despre perspectivele de viitor ale gospodăriei, președintele a vorbit, demonstrînd cu cifre că dezvoltînd multilateral gospodăria și mai ales folosind cele mai înaintate metode agrotehnice, valoarea zilei-muncă va spori an de an.

Pionierii, fii ai colectivizatorilor, au venit pe scenă să aducă salutul lor fierbinte gospodăriei în care muncesc părinții lor și care le asigură o copilărie fericită.

Colectivisti din Glina au participat și ei la program prin formația lor de fluierași, care a prezentat cîteva cîntece din folclorul local.

Dar o sărbătoare a recoltei preținde și altceva decît muncă și joc. De aceea a fost cu mare grijă organizat un jurnal vorbit pe tema: „De la un an la altul recoltă tot mai bogată”. Pe scenă s-au urcat inginerul agronom Alexandru Gheorghiu, brigadiera de cîmp Aurelia Ioan și brigadierul zootehnic Aurel Mihu. Ei au vorbit despre noile metode folosite în muncă pentru a obține produse tot mai multe. Emoționant a fost felul în care brigadiera Aurelia Ioan a vorbit despre mîndria de a fi colectivist, despre demnitatea nouă a țăranelor care, muncind în marea familie colectivistă, își făurește o viață fericită. Prin aceasta ea a făcut și o invitație celor ce nu s-au înscris încă în gospodărie, să vină alături de ei, să-i cunoască mai bine și să se convingă astfel de traiul bun pe care-l duc.

De mare succes s-a bucurat apoi concursul „Cine știe răspunde”, organizat de biblioteca raională. La întrebări de felul: „Ce folos aduc ogoarele de toamnă” sau „Cum trebuie îngrijite soiurile timpurii de roșii” au răspuns un număr de colectivisti, iar tînăra Florica Stanciu a obținut chiar premiul I și i s-a înmînat un frumos pachet cu cărți.

N-a fost o simplă sărbătoare. A fost mai presus de toate un bogat prilej de învățăminte pentru țărani muncitori necolectivisti, o demonstrație convingătoare a belșugului colectivist.

ANA POPA

La gospodăria colectivă din Iernut, raionul Luduș, semănatul grâului de toamnă este în plină desfășurare.

**„De la fiecare vacă furajată
cîte 400 litri de lapte peste plan”**

Primele rezultate ale unei întreceri

Gospodăria colectivă „Grivița Roșie” din comuna Inșurățel, regiunea Galați, a luat ființă în urmă cu 11 ani. Curînd, ea a devenit centrul de atracție al tuturor. În comună există acum patru gospodării colective și toate milionare. Ideea înunții unite a biruit pe deplin.

Ne-am oprit la „Grivița Roșie”, în fața clădirilor zootehnice terminate și a celor care se află încă în construcție. „Pînă la sfîrșitul lunii le dăm gata și pe astea — spune tovarășul Nicolae Moja, secretarul de partid. — Avem ambiția să ridicăm grajduri cu adăpători automate și linie decovil, ca cei din comuna Bodești, regiunea Brașov. Hotărîrea am luat-o după vizita ce le-am făcut-o anul trecut. De curînd, ferma s-a înmulțit cu un nou lot de vaci din rasa Pintzgau. Am avut la început cu numai două vaci. Acum avem aproape 200 de capete. Am înființat și dezvoltat apoi și alte ferme. Sectorul zootehnic s-a lărgit astfel cu 828 porci, 1.317 oi și peste 4.000 de păsări. În prezent ne preocupăm, în mod deosebit, productivitatea animalelor. Știți, sintem angajați într-o întrecere”.

Așa am aflat că în luna iunie, în urma unui schimb de experiență între șefii de ferme Alexandru Neacșu de la gospodăria colectivă „Grivița Roșie” și Petrache Manea de la gospodăria colectivă „11 Iunie” din Pechea, s-a lansat chemarea: „De la fiecare vacă furajată cîte 400 litri de lapte peste plan”.

La început, au pornit la întrecere numai îngrijitorii de la ferma nr. 1 de vaci. La puțin timp s-au alăturat acestora și îngrijitorii de la ferma nr. 2.

— Cei de la Pechea au multă experiență — ne-a spus Alexandru Neacșu. — De aceasta m-am convins cînd am fost în vizită la ei. Dar nici noi nu ne lăsăm mai prejos. De altminteri, în vederea sporirii producției de lapte conducerea gospodăriei a luat toate măsurile. Furajele de calitate sint asigurate. O mare atenție s-a acordat calificării oamenilor prin convorbiri despre metodele înaintate de

îngrijire a animalelor, studiarea articolelor de specialitate și folosirea învățămîntelor din conferințele ascultate la cîminul cultural. Astfel, avem acum oameni pricepuți, bine pregătiți și mai ales dornici să cîștige întrecerea.

— Cînd am pornit întrecerea — arată Androne Vint, șeful fermei nr. 2 — îngrijitorii s-au așternut pe treabă, muncind cu rivnă, respectînd întru totul programul de îngrijire și furajare rațională. Singurul care făcea treabă de mîntuială era Radu Cloroiu care, adăpa și hrănea vacile după cum îl tăia capul, nu se supunea disciplinei generale. Am discutat cu el mai întil între patru ochi. Și-a recunoscut greșeala, a făgăduit să se îndrepte dar... nu s-a îndreptat. Atunci, l-au scuturat serios tovarășii într-o ședință de producție. S-a ridicat Nicolae Brinzei și l-a întrebat: „Tu nu îți lași prestigiul nostru? Vrei să pierdem întrecerea din pricina ta? Dacă nu-ți place munca de îngrijitor, spune-o aici, deschis, și te propunem în altă muncă. Pe noi să nu ne încurci”.

Rezultatul? În prezent, producția de lapte obținută de la lotul de vaci al lui Radu Cloroiu a ajuns la 12 litri în medie la fiecare vacă furajată, adică de trei ori mai mult decît realiza înainte.

Primele rezultate ale întrecerii cu cel din Pechea se pot vedea din consultarea registrului cu evidența producției de lapte. După nici patru luni de întrecere s-a obținut un spor însemnat de lapte. La sfîrșitul anului planul prevăzut, de 2.030 litri plus cei 400 litri angajamentul luat în întrecere, va fi îndeplinit și chiar depășit. În fruntea îngrijitorilor se află pînă acum chiar animatorul întrecerii, Alexandru Neacșu. El a obținut, pînă în prezent, cea mai mare producție: 21.822 litri de lapte din cei 31.200 cît prevede planul anual și angajamentul luat. Tovarășul Moja a adăugat, apoi, spre știință, că în acest an sectorul zootehnic al gospodăriei va aduce un venit de peste un milion lei. Iată, deci, primele rezultate ale unei întreceri.

M. CHIRCULESCU

Pregătiri de iarnă

Toamna este anotimpul cînd se face bilanțul unui an de muncă pe ogor. Dar tot toamna se fac și pregătirile pentru întîmpinarea anotimpului viitor, pregătiri pentru iarnă.

În aceste zile de toamnă membrii consiliului de conducere al gospodăriei colective „Mazim Gorki” din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, sint prezenți acolo unde se grăbesc lucrările cele mai urgente și mai ales la cîmp, unde colectivității din cele șase brigăzi ale gospodăriei lucrează din plin la semănatul grâului de toamnă. Dar, sporirea efectivului de animale, proprietate obștească, împune membrilor consiliului de conducere al gospodăriei să acorde o mare atenție și

problemei asigurării adăposturilor pentru animale. Prin buna organizare a muncii în acest domeniu, s-au obținut pînă în prezent rezultate bune: au fost terminate două grajduri a 100 capete fiecare, îngrășătoria, puiernița și un saivan. Construirea remizei pentru cele două autocamioane se află într-un stadiu avansat. La construcțiile terminate s-au făcut însemnate economii prin folosirea materialelor din resurse locale (stuf și cărămizi). Din echipa de constructori a colectivei s-au evidențiat colectivității Constantin Simionescu, Ion A. Buzea, Gheorghe Carapcea și alții.

ION IORDĂNESCU
corespondent

DIN EXPERIENȚĂ

GOSPODĂRIILOR COLECTIVE FRUNTASE

BUCURIA UNEI IZBÎNZI

Cu cîteva luni în urmă, gospodăria colectivă din Bălțăgești, raionul Hirșova, a cumpărat 5.100 boboci de rață din rasa Pekin, pentru a-i crește și valorifica. Cine cunoaște Bălțăgeștiul, ar putea zice: „Atîta puzderie de rațe pentru peticul de gîrlă de la marginea satului, e cam mult”. Consiliul de conducere al gospodăriei nu și-a făcut însă griji din asta. Alta era problema de căpetenie: cui să-i dea în grijă bulgărașii aurii? Bobocii de rață sint foarte sensibili, ei cer o îngrijire atenă, pricepere și tragere de inimă din partea crescătorului. Și cînd tocmai se căzneau să găsească soluția cea mai bună, sosește Maria Cojocaru, care abia terminase cursurile de crescătoare de păsări de la Eforie. Conducerea gospodăriei i-a propus să ia în primire rațele. Pentru Maria Cojocaru acesta era cel mai nimerit prilej ca să dovedească că nu pierduse timpul degeaba la școală. După ce și-a văzut „comoara” instalată în cotetele proaspăt văruiute, ea și-a întocmit un plan minuțios în care erau cuprinse „rețetele” pentru alcătuirea hranei, timpul de plimbare al rășuștelor, timpul de joacă pe lac. Inginerul Dumitru Năstăsou, președintele gospodăriei, a cercetat și el planul în amănunțime, dar nu i-a găsit nici un cusur: era ca după carte. Doar un lucru nu l-a înțeles. De ce avea nevoie Maria Cojocaru de becuri la puiernițe și încă de 200 Wați becul? Unii s-au apucat să facă chiar glume pe seama acestei cereri și a faptului că Maria venea și noaptea la puiernițe.

„Să știi, mă, că dă baluri pentru rășuștele ei. Sau le învață carte!”.

Maria Cojocaru nu s-a mințat. I-a lăsat să ridă, văzîndu-și mai departe de treabă. Citise într-o carte, cît a fost la școală, că dacă se

scurtează timpul de odihnă, păsările se dezvoltă mult mai repede. Și tocmai asta vroia și ea. Dorea din toată inima să-și învingă în doiala născută din lipsă de experiență. Primele zile, primele săptămîni au trecut între frămîntări și indoială, sub sfichiul glunelor făcute de unii și alții.

Dar iată că primul semn al izbînzii a apărut. Rășuștele mincau ziua zdravăn, dar nici noaptea nu se lăsau mai prejos. Apoi a apărut alt semn și mai îmbucurător. Rășuștele Mariei Cojocaru au prins tulleie în aripi, mai degrabă cu mult decît era obișnuit. Apoi s-au îmbrăcat repede în puful alb, mătășos...

Cînd s-au împlinit exact două luni, Maria Cojocaru s-a dus la președinte.

— Tovarășe președinte, cred că ar trebui să chemați achizitorul de la cooperativă să-ți dăm ceva rațe.

Vestea era cam neașteptată. Să valorifici rațe la vîrsta de două luni? Maria Cojocaru n-a așteptat însă răspunsul care întîrziă să fie rostit. Ea aduse argumente tari: „O pereche de rațe cîntăresc aproape 4 kg”, după care ea a ținut să adauge: „pentru început am vreo 1.300 de bucăți”.

Cînd oamenii au terminat de încărcat cuștile pline de rațe albe, și camioanele s-au urnit din loc, Maria Cojocaru s-a apropiat de gardul de placă din jurul puierniței, uitîndu-se lung în urma mașinilor. Pe chip i se putea citi o oarecare părere de rău, ca la oricare despărțire. Doar timp de două luni le-a îngrijit ca pe niște copilași. Tristeții însă i-a luat locul bucuria izbînzii. Planul a fost îndeplinit și depășit.

LUCRĂRI DE TERASARE

Viticultura are cea mai mare pondere în activitatea gospodăriei agricole colective din comuna Niculițel, raionul Tulcea. În legătură cu dezvoltarea ramurii viticole în următorii ani, am avut o scurtă convorbire cu tovarășul inginer Ion Tertîș, președintele gospodăriei.

La prima întrebare, dacă conducerea gospodăriei colective a luat măsuri de valorificare a terenurilor în pantă, tovarășul inginer mi-a răspuns:

— Înainte, ca urmare a practicării unei agriculturi iraționale, viile au fost plantate mai mult pe terenuri de șes, iar dealurile, deși reprezintă zona cea mai indicată pentru viticultură, datorită faptului că se cereau anumite investiții pentru amenajarea lor, au fost lăstate în părăsire, supuse procesului de degradare prin eroziuni. În comuna noastră sint încă aproape 350 hectare terenuri scotite arobile, dar care fiind situate pe terenuri în pantă, degradate, au o slabă productivitate la culturile cerealiere. Problema valorificării raționale a pantelor degradate a intrat însă în preocupările noastre imediat după cel de al III-lea Congres al partidului nostru. Organizația de bază din cadrul gospodăriei noastre, împreună cu consiliul de conducere, cu sprijinul direct al comitetului raional de partid și-a întocmit un plan de măsuri în care se prevedea ca în

cursul acestui an să se treacă la amenajarea teraselor pentru vii pe dealuri, în suprafață de aproape 25 hectare. Pînă în prezent majoritatea sarcinilor din plan au fost traduse în viață.

— Cum a fost rezolvată latura tehnică a problemei?

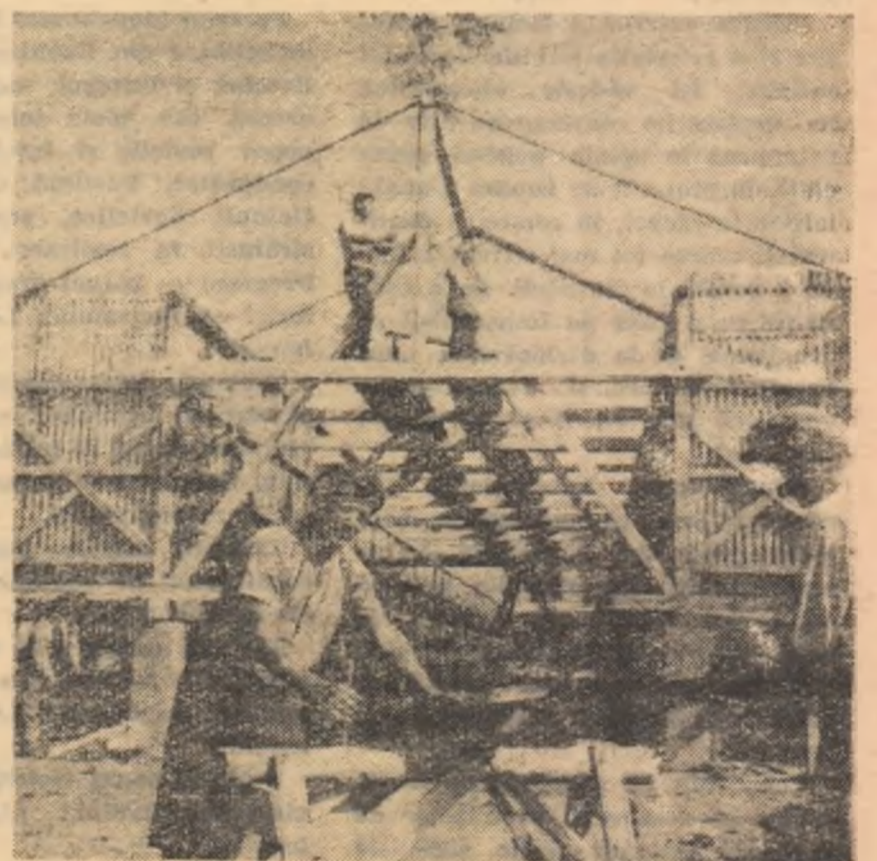
— Noi ne-am dat seama că amenajarea teraselor nu poate fi făcută la întimplare. Pentru aceasta am cerut sprijinul organelor raționale de specialitate și al specialiștilor din cadrul Centrului de combaterea eroziunilor solului, care ne-au ajutat în întocmirea proiectelor și chiar la pichetarea terenului în vederea efectuării teraselor. În afară de aceasta, brigadierul Petcu Ipa, un viticultor priceput, cu multă tragere de inimă, a fost trimis la un curs de specializare în lucrări de terase, ceea ce a asigurat buna desfășurare a lucrărilor de terasare. Collec-

tiviștii au muncit cu interes și au obținut lucru de calitate. De aceasta ne-am convins cu deosebire prin luna mai, cînd în urma unei ploii torențiale, terasele noastre nu au avut nimic de suferit.

— Ce plan aveți pentru viitor?

— Așa cum se subliniază în Directivele celui de al treilea Congres al P.M.R. și în Documentele recentei Plenare a C.C. al P.M.R., bazîndu-ne pe experiența anului acesta, noi vom căuta să extîndem pînă în anul 1965 plantațiile de vii și livezi în terase pe o suprafață de 175 hectare, redînd circuitului agricol o suprafață echivalentă de șes care să fie cultivată cu cereale și plante furajere în vederea dezvoltării sectorului zootehnic al gospodăriei.

ION CIMPEANU

O nouă construcție cu trei destinații. Este vorba de un pătul dublu pentru porumb, care va avea la mijloc o remiză, iar sub pătule adăposturi pentru porcine. Construcția este a gospodăriei colective din Mădăraș, regiunea Crișana.

Congresul al XXII-lea al P. C. U. S. Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

reprezentanţilor a 80 de partide frăţeşti prilejuieste o nouă manifestare a unităţii mişcării comuniste mondiale, sub steagul invincibil al marxism-leninismului. (Aplauze).

Din păcate, poziţia adoptată de la un timp încoace de conducerea Partidului Muncii din Albania se află în discordanţă cu spiritul internaţionalist de care sînt animate celelalte partide comuniste şi muncitoreşti. Conducătorii Partidului Muncii din Albania au început să se îndepărteze de la linia generală a mişcării comuniste, exprimată în documentele consfătuirilor din 1957 şi 1960, deşi acestea poartă şi semnătura lor. Prin atitudinea lor, ei compromit colaborarea frăţească cu ţările socialiste, cu partidele comuniste şi muncitoreşti. O astfel de atitudine dăunează atât intereselor unităţii lagărului socialist, cât şi ale poporului albanez şi construirii socialismului în Albania. Împărtăşim pe deplin părerea exprimată aici că dacă aceste interese le sînt scumpe conducătorilor Partidului Muncii din Albania, ei trebuie să renunţe la concepţiile lor greşite şi să revină pe drumul unităţii cu celelalte ţări socialiste şi partide frăţeşti. (Aplauze).

Tovarăşi,

Prevederile proiectului de Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice răsună în întreaga lume ca o măreaţă chemare la pace şi prietenie între popoare, pentru bunăstarea omului şi dezvoltarea comorilor civilizaţiei.

Pentru toate ţările socialiste constituie un înalt exemplu lupta dusă cu o energie nescăpată de Uniunea Sovietică în apărarea păcii, spiritul de iniţiativă pe care îl manifestă pentru a determina soluţionarea problemelor litigioase internaţionale, perseverenţa cu care promovează politica leninistă a coexistenţei paşnice între toate statele fără deosebire de sistem social. Pe bună dreptate, Uniunea Sovietică este privită de popoare ca forţa principală şi purtătoarea de drapel a luptei pentru pace. (Aplauze puternice).

În această luptă ţara noastră merge cu fermitate alături de Uniunea Sovietică. Republica Populară Română sprijină iniţiativele şi propunerile constructive ale Uniunii Sovietice şi militează consecvent pentru normalizarea relaţiilor internaţionale şi dezvoltarea colaborării între toate statele, manifestîndu-se ca un factor activ de menţinere şi consolidare a păcii. Împreună cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări socialiste, ţara noastră va duce şi pe viitor, cu perseverenţă, politica de apărare a păcii. (Aplauze prelungite).

Politica externă a Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări ale lagărului socialist îşi vădeşte eficacitatea în deplasările continue pe care le determină în opinia publică mondială, în procesul de izolare a aştătorilor la război, în creşterea continuă şi unirea tot mai strînsă a forţelor mondiale ale păcii. Ea a constrins nu o dată pe imperialişti să dea înapoi de la dezlănţuirea unor aventuri militare, şi avem convingerea că aşa va fi şi pe viitor! (Aplauze).

Imperialismul internaţional încearcă să împingă omenirea pe marginea prăpastiei războiului. În aceasta îşi găseşte expresia politica celor mai reacţionare cercuri ale monopoliştilor din S.U.A. şi din alte ţări imperialiste, care intensifică cursa înarmărilor şi isteria războiului rece.

Conştiente de răspunderea ce le revine ca reazim al aspiraţiilor de pace ale omenirii, ţările socialiste depun în continuare toate eforturile pentru a asigura rezolvarea problemelor de importanţă vitală pentru

consolidarea păcii: încheierea Tratatului de pace german şi normalizarea pe această bază a situaţiei Berlinului occidental, eliminîndu-se astfel principalul focar al primejdiei de război aflat în inima Europei, înlăturarea dezarmării totale şi generale, lichidarea imediată şi deplină a colonialismului şi a tuturor rămăşişelor sale. (Aplauze).

Forţa politicii de pace dusă de Uniunea Sovietică şi de celelalte ţări socialiste constă în faptul că ea îmbină eforturile pentru soluţionarea paşnică, prin tratative, a problemelor litigioase, cu vigilenţa neslăbită faţă de unelirile imperialiştilor. Cercurile largi ale opiniei publice, popoarele iubitoare de pace, care urmăresc eforturile continue ale ţărilor noastre pentru consolidarea păcii, apreciază în mod just măsurile luate de acestea pentru înlăturarea capacităţii de apărare şi asigurarea deplinei lor securităţi, a libertăţii şi independenţei popoarelor.

Cu cită putere a răsunat de la această înaltă tribună, în rapoartele prezentate de tovarăşul Hruşciiov, apele la raţiune, la luciditate! În numele poporului român ne asociem acestui apel; este de mult timpul să se înţeleagă că problemele lumii contemporane pot fi rezolvate numai pornindu-se de la schimbările ireversibile survenite în viaţa omenirii, de la realităţile raportului de forţe!

Avem convingerea că prin lupta continuă şi tot mai hotărîtă a forţelor păcii, prin mobilizarea largă a popoarelor şi cu participarea activă a tuturor statelor iubitoare de pace poate fi impusă realizarea năzuinţei arzătoare a întregii umanităţi — salvagardarea păcii. (Aplauze). Iar ca efect al precumpănirii crescînde a forţelor socialismului şi păcii asupra forţelor imperialismului şi agresiunii, se deschide azi în faţa popoarelor perspectiva excluderii definitive a războiului din viaţa societăţii. (Aplauze).

Dragi tovarăşi,

În lumea de azi, în care alături de sistemul socialist, imperialismul mai stăpîneşte încă o parte întinsă a planetei noastre, în care milioane şi milioane de oameni ai muncii se mai află înlănţuiţi în robia capitalistă, în care bintuie războiul rece — ideile pline de măreţie ale Congresului al XXII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice strălucesc cu o mare putere, asemeni Soarelui, luminînd perspectivele de mîine ale omenirii, cînd comunismul va triumfa pe plan mondial, iar popoarele libere şi unite, trăind în pace şi înţelegere frăţească, îşi vor consacra nestîngherite toate energiile pentru dezvoltarea civilizaţiei şi gloria raţiunii umane. (Aplauze).

Aceasta va însemna trecerea de la preistorie la adevărata istorie a omenirii!

Partidul Muncitoresc Român, clasa muncitoare din Republica Populară Română şi întregul nostru popor urează din toată inima eroicului popor sovietic şi înţeleptului său conducător, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, succes deplin, strălucit, în realizarea noului său Program — planul grandios al victoriei comunismului. (Aplauze prelungite).

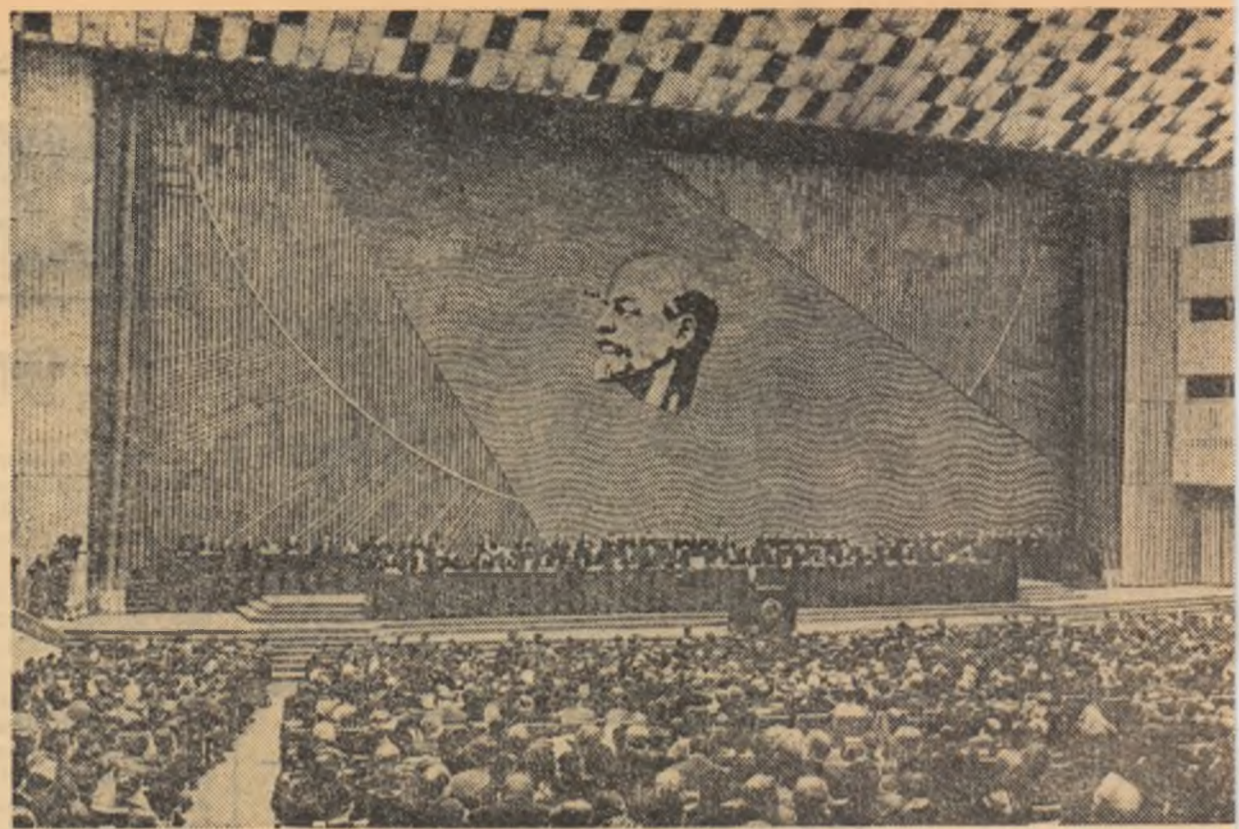
Trăiască detaşamentul de frunte al mişcării comuniste internaţionale, gloriosul partid al lui Lenin — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice! (Aplauze prelungite).

Trăiască marele popor sovietic, constructor al comunismului! (Aplauze prelungite).

Trăiască unitatea de nezdruccinat a lagărului socialist şi a mişcării comuniste mondiale! (Aplauze prelungite).

Trăiască cauza victorioasă a marxism-leninismului! (Aplauze prelungite).

Trăiască pacea în lumea întreagă! (Aplauze puternice, prelungite; asistenţa se ridică în picioare).

Uriaşă sală a Palatului Congreselor, în care se desfăşoară în aceste zile

Actuala generaţie a oamenilor sovietici va trăi în comunism. Aceste cuvinte sînt rostite astăzi cu nemărginită bucurie şi profundă admiraţie de milioane de oameni din puternicul lagăr socialist şi din toate ţările lumii. În cel mult douăzeci de ani baza tehnico-materială a comunismului va fi construită. Cele mai înălţătoare idealuri, cele mai cutezătoare speranţe de multe veacuri ale omului vor fi traduse în viaţă. Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ce va fi adoptat la Congresul al XXII-lea deschide întregii omeniri epoca societăţii comuniste, epoca unei asemenea orînduirii care îşi pune ca principal scop pacea şi fericirea omului.

Totul în folosul societăţii, totul pentru binele făuritorului atîtor valori materiale şi spirituale, omul. Iată ţelul unic şi înălţător al comunismului. În slujba omului sînt puse uriaşele uzine hidroelectrice

ZORII COM

comunistă şi muncitorească internaţională, lupta de eliberare naţională a popoarelor cresc şi se lărgeşte impetuos. Revoluţia a trezit marea energie a popoarelor care transformă lumea pe baza principiilor socialismului şi comunismului. Transformări uriaşe au şi vor avea loc în întreaga lume sub influenţa succeselor comunismului. Triumful comunismului este inevitabil...

Comunismul va izbîndi pe deplin pentru că este cea mai dreaptă societate în care se vor desfiinţa deosebirile de ordin social, economic, cultural dintre membrii societăţii, dintre oraş şi sat. Pentru atingerea scopului propus, Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prevede crearea, pînă în anul 1980,

produse industriale şi petrolul mult pe acel perioada 195 oţel a U.R.S.S. milioane tone, în 31 milioane tone. Un: ale Am o asemenea nu mai puţin 9 ani la petro Succese care fost obţinute. domeniul e Cercetările ef ştiinţifice sînt legate de sîm ramuri ale ir medicinalei etc. pe acest deose

N. S. Hruşciiov şi alţi delegaţi îndreptîndu-se spre Palatul Congreselor

construite într-un timp scurt care a uimit lumea şi vor fi puse cele care se vor mai construi pe întinsul Uniunii Sovietice. De fertilizarea a zeci de milioane de hectare de terenuri uscate de arşiţa soarelui se vor bucura de asemenea, toţi membrii societăţii, după cum tot ei se vor bucura şi de foloasele uluitoarelor descoperiri în domeniul energiei atomice.

Programul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice marchează o nouă epocă nu numai în dezvoltarea Uniunii Sovietice, ci şi a întregului sistem mondial socialist. El este în acelaşi timp şi un însufleţitor exemplu pentru mişcarea ascendentă a întregii omeniri. „Exemplul Uniunii Sovietice — se spune în Raportul prezentat de N. S. Hruşciiov la Congres — însufleţeşte întreaga omenire progresistă. Măreţia forţă vitală a învăţăturii marxist-leniniste nu s-a manifestat nicicînd în mod atît de strălucit ca în zilele noastre, cînd socialismul a învins pe deplin şi definitiv în Uniunea Sovietică, cînd cauza socialismului obţine noi victorii în toate ţările comunităţii socialiste mondiale, cînd miş-

a bazei tehnico-materiale a comunismului.

În prima etapă (1961—1970), Uniunea Sovietică va întrece producţia pe cap de locuitor a celei mai bogate şi puternice ţări capitaliste, Statele Unite ale Americii. În acest timp va dispărea practic munca grea, iar Uniunea Sovietică va deveni ţara cu cea mai scurtă zi de muncă.

În a doua etapă (1971—1980), U.R.S.S. va întrece cu mult volumul global actual al producţiei industriale din Statele Unite ale Americii. Pentru a demonstra uriaşul progres al industriei sovietice în perioadele amintite e de ajuns să se arate că în primii 10 ani programul prevede o creştere de aproximativ două ori şi jumătate a volumului producţiei industriale şi de cel puţin şase ori pînă în 1980. Statele Unite ale Americii au avut nevoie de 50 de ani, ca să-şi mărească producţia de şase ori, iar în ultimii 20 de ani ea nu a crescut decît cu mai puţin de 3 ori.

Deosebit de grăitoare sînt succesele obţinute de oamenii sovietici în privinţa producţiei într-o serie de ramuri. Sporul absolut pentru unele

au situat Uniul mul plan în v dială. Superior fică a Uniunii a avea cea ma meniul cercetă tuie o pavăză împotriva acel armele urmări nou măcel mo

Programul F Uniunii Soviet tere însemnat: tatea agricultu în construcţia nismului. S-a sovhozuri, s-a pe ogoarele crează un nur toare, 520.000 tocamiioane, p alte maşini a; etapa actuală nismului, P.C.I cipalele sarcin turii sînt: ob produse de ce tru consum şi tru industrie,

În sule și sule de sale...

Sărbătoarea Lunii prieteniei romino-sovietice e prezentă în fiecare sat, în inima fiecărui om. Căminul cultural ca și cadrul mic al cercului de citit, fac loc deopotrivă manifestărilor entuziaste închinare acestui eveniment. Intreaga gamă de forme ale muncii artistice culturale a fost din plin folosită. Faptul redă cu putere imaginea amploarei și profunzimei pe care o cunoaște desfășurarea în satele patriei a Lunii prieteniei romino-sovietice.

La biblioteca din Boldu, au fost prezentate, în asemenea seri literare, romanele sovietice „Născuți în furtună” de N. Ostrovski și „Pământ destelenii” de M. Șolohov.

CONFERINȚE

Un loc însemnat în șirul manifestărilor închinare Lunii prieteniei romino-sovietice în aceste zile când se desfășoară lucrările celui de al XXII-lea Congres al P.C.U.S., îl dețin conferințele. Ele popularizează mărețele succese ale Uniunii Sovietice, perspectivele grandioase ce se deschid înaintea poporului sovietic, prevăzute în proiectul de Program al P.C.U.S.

În 16 comune din raionul Șomcuța, regiunea Maramureș, a fost expusă conferința: „Un mare program de construire a comunismului”. Au asistat peste 4.000 de țărani muncitori. „Spre cel mai înalt nivel de trai din lume” este titlul conferinței expusă la căminul cultural din comuna Coaș. La conferințele ținute în 12 centre de comune din raionul Sighișoara, regiunea Brașov, au participat peste 2.000 de colectivități și țărani muncitori.

IN FAȚA MICULUI ECRAN AL TELEVIZORULUI

În comunele Micarele, Valea Mare și Albești, regiunea Argeș, căminul cultural a organizat vizionări colective la televizor. Telespectatorii au urmărit cu interes emisiunea: „Din marile realizări ale științei sovietice”.

INTILNIRI CU CEI CARE AU VIZITAT UNIUNEA SOVIETICĂ

În Bivolari și Lunca Prutului din regiunea Iași, au avut loc intilniri între țărani muncitori și cei care au vizitat Uniunea Sovietică. La Bivolari, colectivitul M. Toma, iar la Lunca Prutului învățătorul I. Melniciuc, au vorbit în fața a câteva sute de participanți, despre realizările colhoznicilor, despre viața lor fericită și îmbelșugată.

PE SCENELE CĂMINELOR CULTURALE

În comuna Poroschia, regiunea București, a fost organizat, în seara zilei de 21 octombrie, un „Festival al prieteniei”. Programul a fost bogat și atractiv. Tovarășul Spiridon Bulete de la Consiliul General A.R.L.U.S., a împărtășit sâtenilor impresii dintr-o călătorie în U.R.S.S. Poetul Mihai Dragomir a citit versuri de poezi sovietice în traducere proprie. Au fost coruri și recitări, iar taraful casei de cultură din Alexandria s-a produs cu un potpuriu de cântece românești și sovietice. Festivalul s-a încheiat cu un film închinat vieții și activității lui V. I. Lenin.

Duminică, 22 octombrie, pe scenele căminelor culturale din Șoldanu, Curcani, Budești, Grădiștea, Comana și altele, specialiști de la I.C.A.R. au făcut expuneri interesante despre: „Sarcinile agriculturii sovietice în septenal”, „Desteleniri de noi terenuri”, „Irigațiile în U.R.S.S.”.

MANIFESTĂRI CU CARTEA

Bibliotecile sâtești din raionul R. Sărat, regiunea Ploiești, au cunoscut în ultimul timp o animație neobișnuită. La Ziduri, comună colectivizată în întregime, a fost organizată, cu sprijinul bibliotecii comunale, o seară de poezie pe tema „Poezii române și sovietice cântă pacea”. Această bibliotecă a organizat și o seară literară în legătură cu: „Chipul comunistului oglindit în literatură”, la care au participat numeroși colectivități.

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

DECRET

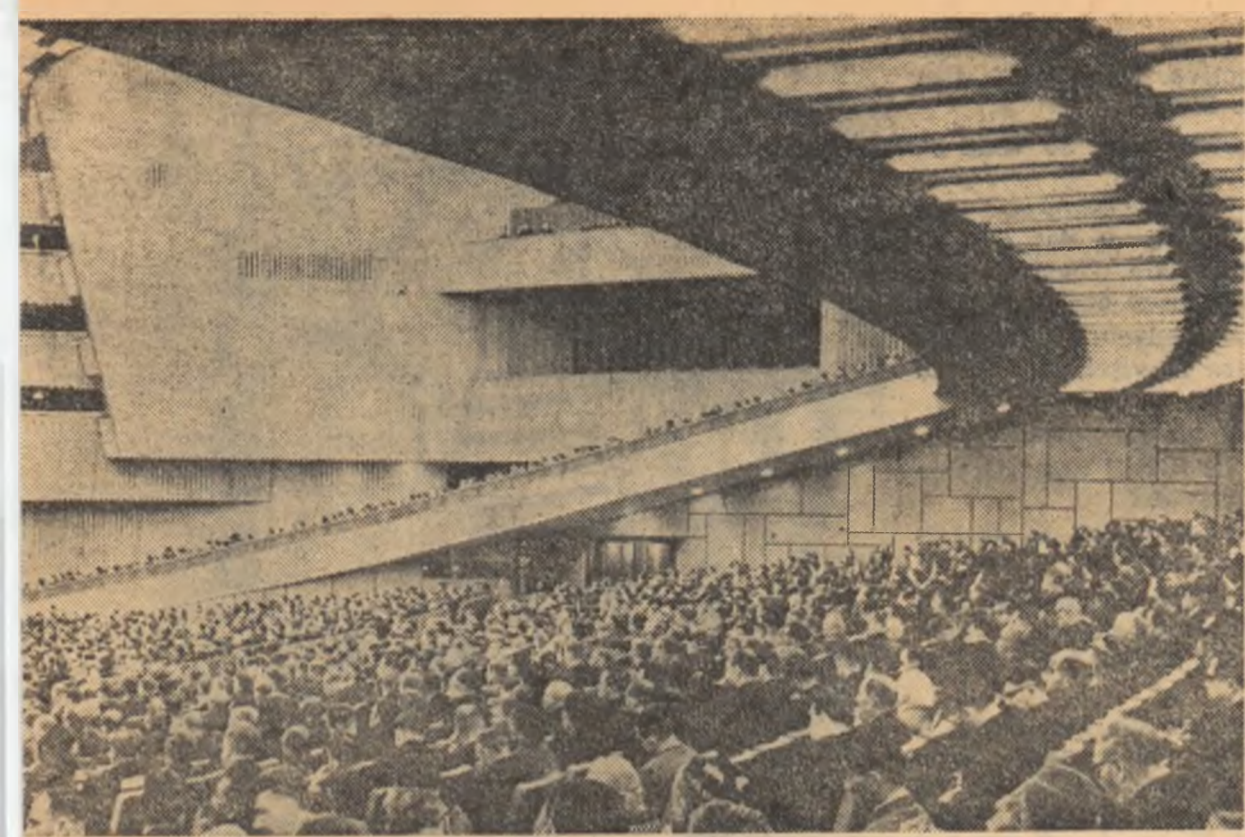
Pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Română” tovarășului Alexandru Moghioroș

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani, pentru îndelungată activitate în mișcarea revoluționară muncitorească și contribuția de seamă adusă în făurirea și dezvoltarea statului democrat-popular;

Consiliul de Stat al Republicii Populare Romine, DECRETEAZA:
1. Se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste din Republica Populară Română” tovarășului Alexandru Moghioroș.

Președintele Consiliului de Stat,
GHEORGHE GHEORGHIEU-DEJ

București, 23 octombrie 1961,

Aspect din timpul unei ședințe

COMUNISMULUI

principale (oțel) întrece cu A. Numai în producția de ot cu 10 milioane petrol cu pe Statelor tru a realiza le-au trebuit ni la oțel și

t lumea au i sovietici în științifice. n instituțiile parte direct principalelor agriculturii, ele dobândite emnat front

etică pe prifică mon-hnico-științie, faptul de hnică în de-eare, constia popoarelor și zângănesc țuirea unui

Comunist al iază cu pu-care dezvolt-e să o aibă tă a comurgă rețea de colhozurile și țul de față Sovietice lu-921.000 trac-777.000 au-milioane de mplexe. In iire a comuleră că prin-niul agricol-ui belșug de erioară pen- prime pen- ea trecerii

treptate a satului sovietic la relații sociale comuniste și lichidarea în esență a deosebirii dintre oraș și sat pe baza avântului puternic al forțelor de producție ale agriculturii. În următorii 20 de ani, volumul general al producției agricole va trebui să se mărească de aproximativ trei ori și jumătate, producția globală de cereale — de peste două ori, producția de carne — aproape de patru ori, iar cea de lapte — de aproape trei ori.

Cum se va ajunge la un asemenea belșug de produse? O importanță deosebită vor avea: biologia, mecanizarea înaintată și automatizarea, chimia îngrășămintelor și a produselor pentru stîrpirea buruienilor și a dăunătorilor, introducerea de noi sisteme mai perfecționate de culturi agricole, introducerea de metode noi în zootehnie.

În vederea dezvoltării agriculturii Partidul Comunist al Uniunii Sovietice acordă o importanță deosebită irigației. Vaste suprafețe de terenuri au fost irigate, trezite la viață. În mijlocul nisipurilor fierbinți au răsărit ca din senin întinse grădini. Pentru viitorul apropiat sistemul de irigație va fi extins pe aproximativ 28 milioane de hectare. Programul P.C.U.S. arată că principalul constă în a asigura maximum de producție cu cheltuieli minime de muncă. În bună măsură sporirea producției se va face pe seama mecanizării și e-

lectrificării continue a agriculturii, printr-o mai bună folosire a tehnicii. Și în acest domeniu se vădește grija partidului, statului sovietic față de om. Sporierea producției și productivității muncii în colhozuri și sovhozuri va trebui să se obțină nu prin eforturi fizice mai mari, ci dimpotrivă ușurîndu-i omului munca prin înzestrarea continuă a agriculturii cu o tehnică mai perfecționată. În cele mai scurte termene se va asigura colhozurilor și sovhozurilor un complex de mașini corespunzătoare tehnologiei înaintate a producției agricole. Se va acorda o deosebită grijă construirii de mașini în scopul mecanizării complete a cultivării porumbului, bumbacului, inului, sfeclii de zahăr, cartofilor, precum și crearea mijloacelor tehnice necesare mecanizării muncilor în sectorul zootehnic. Astfel, pe măsura ridicării nivelului cultural-tehnic al colhoznicilor și muncitorilor din sovhozuri și pe măsura utilizării tuturor ramurilor agriculturii cu tehnica modernă, munca agricolă se va transforma într-o varietate a muncii industriale.

Această etapă de dezvoltare a agriculturii sovietice va constitui unul din cele mai mărețe rezultate ale construirii comunismului.

Poporul nostru vede în noul și mareșul Program al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice o imagine însuflețitoare a viitorului său luminos. Umăr la umăr cu popoarele lagărului socialist și cu forțele progresiste din lumea întreagă va lupta pentru triumful societății comuniste, triumful păcii și fericirii omului.

Solemnitatea înmînării Diplomei de Erou al Muncii Socialiste din R.P.R. și a Medaliei de Aur „Secera și Clocanul” tovarășului Alexandru Moghioroș

Luni la amiază, la Palatul R. P. Romine, a avut loc solemnitatea înmînării Diplomei de Erou al Muncii Socialiste din R. P. Romine și a Medaliei de Aur „Secera și Clocanul”, tovarășului Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, cu prilejul împlinirii a 50 de ani, pentru îndelungata activitate în mișcarea revoluționară muncitorească și contribuția de seamă adusă în făurirea și dezvoltarea statului democrat-popular.

La solemnitate au luat parte tovarășii Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, membri ai C.C. al P.M.R., al Consiliului de Stat și ai guvernului.

După citirea Decretului de decorare, tovarășul Ștefan Voitec, vicepreședinte al Consiliului de Stat, a înmînat tovarășului Alexandru Moghioroș Diploma de Erou al Muncii Socialiste și Medalia de Aur „Secera și Clocanul”, adresîndu-i felicitări în numele Consiliului de Stat al R. P. Romine.

Luînd apoi cuvîntul, tovarășul Gheorghe Apostol l-a felicitat călduros pe tovarășul Alexandru Mo-

ghioroș în numele C.C. al P.M.R., al guvernului și al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de viață și pentru conferirea titlului de Erou al Muncii Socialiste, urîndu-i mulți ani de viață, sănătate și succes în lupta pentru înfăptuirea politicii leniniste a Partidului Muncitoresc Român, de construire a socialismului și comunismului în patria noastră, pentru bunăstarea și fericirea poporului muncitor.

În răspunsul său, tovarășul Alexandru Moghioroș, după ce a mulțumit din toată inima, Comitetului Central al Partidului, Consiliului de Stat, Guvernului Republicii Populare Romine, pentru înalta distincție care i-a fost acordată, a spus:

„Vă asigur, dragi tovarăși, că și de azi înainte îmi voi da întreaga capacitate și energie cauzei mărețe a partidului și poporului și că voi fi pînă la capăt un soldat credincios și disciplinat al partidului nostru drag”.

Tovarășul Alexandru Moghioroș a fost apoi felicitat de conducătorii de partid și de stat și de toți cei prezenți la solemnitate.

oooooooooooo
 ooooooooooooo

VIZITA

Stau față în față, cu scaunele trase cât mai aproape, bucuroase că s-au revăzut, fericite, stringându-și mâinile din când în când și izbucnind în ris din te miri ce. Amindouă sînt tinere, la 23—24 de ani, chipeșe, gureșe, ca mai toate nevestele tinere de pe Valea Motrului.

Nu s-au văzut de mai bine de doi ani și acum, încercînd să-și spună totul dintr-o dată, nu izbutesc să lege nici trei cuvinte și aproape că vorbesc monosilabic.

— Dar tu?
 — Cum mă știi.
 — Nu te schimbași de loc.
 — Și de ce să mă schimb?
 — O duci bine?
 — N-am de ce să mă plîng.
 — Cu „el“ cum te-ntelegi?
 („El“ înseamnă bărbatu-său).
 — E mort după mine. Dar al tău?

Capetele li se apropie, vorba se prefăce pe alocuri în șoaptă (ca și cum ar putea să le audă cineva) și din nou izbucnesc în risul acela șagalnic.

Pe gazdă o cheamă Sia, iar pe prietena ei, Irina. Au copilărit împreună, au fost colege de școală și apoi prietene nedespărțite, pînă cînd Irina s-a măritat cu un flăcău dinspre plaiul Cloșanilor, de pe unde a pornit în '21 răscoala bărbatului ei, Irina l-a cunoscut în autobuzul de Strehaia. „Ne-a pețit I.R.T.A.“ — îi place Irinei să zică. Sia s-a măritat și ea, în satul ei de băștină, curînd după aceea.

— Și-al tău, unde ziseși că e? — întreabă Irina.

— Însilozează porumbul. L-au numit responsabil de tocătoare.

— Oh! Va țineți bine.

— Voi nu intrați în colectivă?

Irina se lasă pe spătarul scaunului. Fața i se face mai puțin zimbitoare.

— Lucrăm în întovărășire — zice ea. — Dar frate-tău, Nicolae, ce mai face? Tot la Reșița?

— Tot.

Siei nu-i scapă faptul că prietena ei se dă în altă vorbă. „Schimbă macazul“, își spune ea. Neprimind jocul, stăruie

— Intovărășirea-i una, iar gospodăria colectivă, alta. Vine cam așa: de la bine, la mai bine. În colectivă, draguțo, și zece fete dacă ai avea, pe toate le măriti.

— Mai e pînă să ne vedem cu droaia de copii — zice Irina fără chef. — Povestește-mi mai bine despre frate-tău.

Gazda a devenit, acum, bănuitoare. Vede limpede că prietena ei se ferește să stea de vorbă despre gospodăria colectivă. Dar de ce?

— Frate-meu o duce bine. Lucrează la motoarele din cele mari. La „Dizele“. Ne-a scris sap-

tămîna trecută. Intreabă și de voi, cum o duceți, dacă sînteți în colectivă. („Tot o să aflu eu ce-i cu tine“, gîndește Sia).

Irina se frîmîntă pe scaun. Tace. Se vede că discuția o stingherește.

— Tu știi — începe ea — că bărbatu-meu m-a luat aproape fără nimic. Ce i-am dat eu? O vacă, șapte oi și niște bulendre. Dacă o fi să intrăm în colectivă, să hotărască el.

Sia își amintește că „bulendrele“ făceau cîteva mij de lei, că vaca era cu vițel, iar oile cu lînă fină.

— Pe tine nu te-ntreabă, nu va sfătuiți?
 — Ba da. E omul meu, îți spusei doar că ține la mine, cum să nu mă întrebe?

Cu aerul că s-a hotărît să treacă la destainuri, se apleacă spre Sia și zice:

— Zice să mai așteptăm. Ține la pămînt, mai cu seamă la vie. Avem un pogon de vie. La anu' intră pe rod. Și nu se poate hotări. Ce vrei, nu se îndără, și pace bună.

Pe Sia o încearcă o părere de rău. Ceva îi spune că prietena ei caută să o mintă. Știe că acum doi ani bărbatul Irinei s-a înscris cu trup și suflet în întovărășirea agricolă. Chiar el le-a povestit. Atunci? De ce i-o fi plăcînd să bată pasul în loc? Cum de n-a reușit el nici pînă acum să se dumirească de avantajele gospodăriei colective? Greu de înțeles.

La gîndul că Irina umblă cu tertipuri, Sia își simte sufletul întunecîndu-se. A durut-o pentru atîtea femei care umblau cu tertipuri asemănătoare și se lăsau anevoie lămurite, dar care și astăzi, după patru ani de la înființarea gospodăriei colective, îi mulțumesc ei și celorlalți comuniști din sat pentru răbdarea cu care le-au deschis ochii. Ar putea să n-o doară acum pentru o prietenă din copilărie? Ar putea să n-o ajute?

— Ce-ar fi să mai schimbăm vorba? — propune Irina.

S-a ridicat, se plimbă prin odaie și povestind ceva despre o prietenă comună, izbucnește în ris, un ris forțat.

— Arată-mi ce ți-ai mai făcut, cum ți-ai aranjat casa, și după aia te ajut să pregătești de cină

— Rămii și miine? Aș vrea să vezi colectivă, să te duc și pe unde lucrez eu, la fermă.

— Plec dis-de-dimineată. Hai, îmi arăți?

Gazda scoate din dulap rochiile, un taior, un palton cu guler și manșete de blană. Nu e cruțată nici încălțămîntea. Irina le ia, le pipăie și chiar le încearcă dinaintea oglinzii. „Are mai multe decît mine, și parcă toate-s mai de pref“, recunoaște Irina în sinea ei. În după-amiaza senină de sfîrșit de toamnă, soarele strălucește afară cu o tărie neobișnuită în pragul scăpăturului. Odaia e inundată de o lumină vie și curată, ce poleiește totul.

— Cînd v-ați cumpărat mobila? Dar aparatul de radio?

— Astă-toamnă.

— Și noi tot atunci — ține neapărat să precizeze Irina.

Trec prin cealaltă cameră, apoi la bucatărie. Gazda pune pe masă țuică, brînză și murături. În raină, pe aragaz, pune la prăjit niște cîrnați.

Irina soarbe încet din ceașca cu țuică și privește aragazul.

— E bun? — întreabă ea.

— Strașnic. Știi că noi primim și bani peșin, 12 lei la ziua-muncă. Ne dă mina. Avem 540 de zile-muncă, ia socotește.

— Cred c-o să ne cumpărăm și noi. Dincolo ce ai?

— Camara. Hai să ți-o arăt. („Mergă bine! — se felicita Sia în gînd. — O fi ea încăpașinată, dar las' pe mine“).

— Vad colo niște borcane. Probabil cu murături sau conserve. Așa e? Uite și aici ce de mai saci rotofei. Bravoool Iaca și-o brădoaică de untură, sticle cu bulion, cu ulei.

— Artileria grea — explică Sia rîzînd — e în pod și la beci. Știi și tu asta, că ești o gospodărie bună. Aaa! dar să vezi griul. Peste o mie de chile. Apoi legumele, apoi zarzavaturile, apoi... Ce mai la deal la vale, una peste alta cam trei căruțe încărcate zdravăn.

— Dar porumbul? Porumb nu v-a dat gospodăria? Ori te pomenesti că l-a dat tot la contractare?

— Aș, cum o să-l dea pe tot, de unde ai mai născocit-o și p-asta? — întreabă Sia. — Nu-l primim încă, asta e situația. Și ca să știi, află că ni se dau 7 chile de porumb la ziua-muncă.

Iată-le acum pe cele două prietene întoarse în bucatărie. Irina socotește în gînd cam ce fac 540 înmulțit cu 7. Soarbe îndelung din ceașca cu țuică.

— Mda! N-o duceți de loc rău. Ba chiar foarte bine. Acuma, ce-i drept, nici noi n-am avea prea mult de ce ne plînge. Vouă vi se dau în bani vreo 5000 și ceva de lei, în schimb noi avem pogonul de vie. Încolo, după cite vad, sîntem egali, și la griu, și la porumb.

Siei îi vine să bată în palme de bucurie. Tocmai aici a vrut s-o aducă pe prietena ei.

— Cum egali, draguțo? Stai oleacă, te cam grăbești cu socotelile. Se vede treaba că nu prea cunoști bine ce-i aceea gospodărie colectivă. Ceea ce vezi tu aici e numai avansul de patruzeci la sută! Ține cont: avansul de patruzeci la sută — subliniază Sia, apăsînd pe ultimele cuvinte. — Împărțirea tuturor veniturilor se face prin decembrie.

Irina a rămas cu o mină în aer. Nu mai pune ceașca nici pe masă, n-o duce nici la gură. Se uită la Sia cu niște ochi mari, dar parcă privește în gol.

— Pricepi? Trebuie să vină griul, grosul de șaizeci la sută, apoi zahărul, uleiul, vinul, brînză, cocenii, mă rog, tot ce se dă la colectivă. Nu mai zic de premiile în bani și în produse, ce ni se cuvin pentru sporurile de producție.

Irina a amuțit. Tace și gazda. Își face de lucru pe la aragaz.

— Hai să punem masa. Trebuie să pice și al meu. Ce zici, o să vii și-n decembrie? Uitai să-ți spun că frate-meu ține neapărat să facă nunta aici. Știi? Așa ca la noi. Să se ducă vestea. Cu ocazia asta ai s-o cunoști și pe nevestă-sa. E-o fată tare bună

În legătură cu această nuntă și cu draguța fratelui ei, Sia începe să înșire un potop de amănunte. Vorbește într-una, ride, povestește tot felul de nimicuri. Pe Irina însă n-o mai încălzeste nimic.

— Sio, spune ea într-un tîrziu, hai să ne întoarcem la ale noastre. Cum ziseși că e cu premiile alea, în bani și produse?

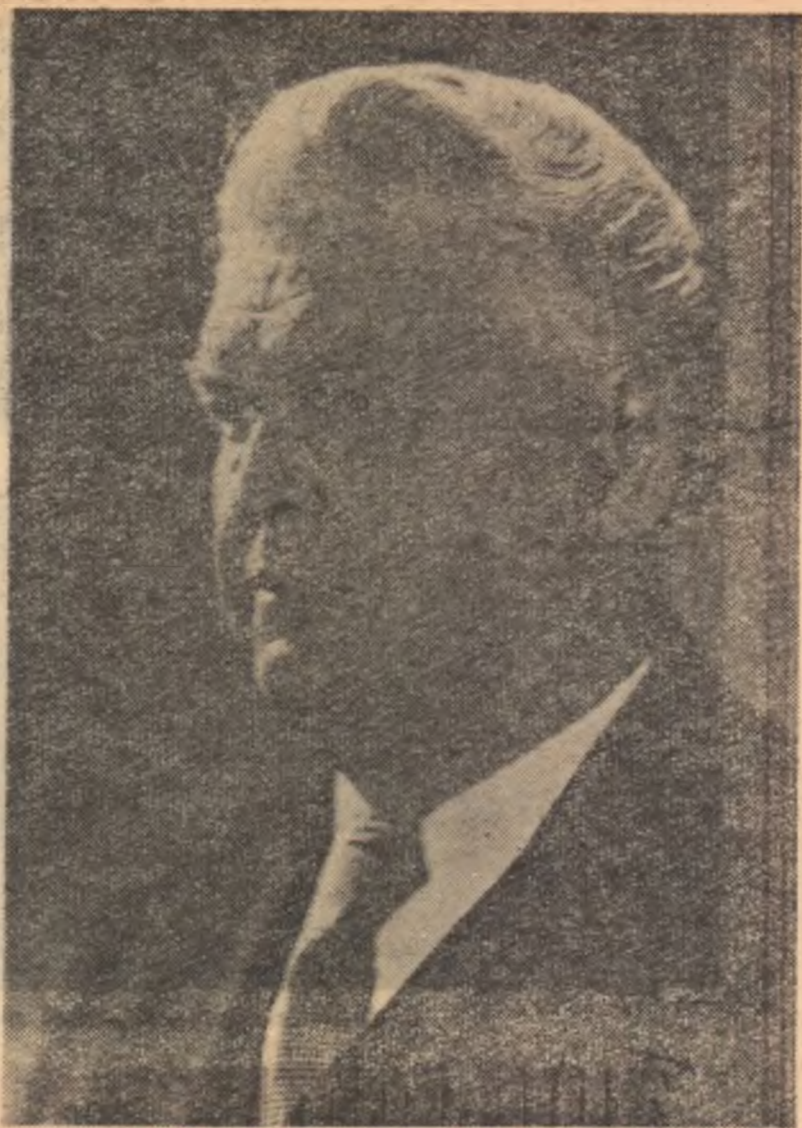
N. CULCEA

(Desene de P. MANU)

oooooooooooooooooooo

MIHAIL SADOVEANU

Într-o zi senină și calmă de toamnă, a plecat pentru totdeauna dintre noi maestrul iubit și venerat, titanul prozei românești, Mihail Sadoveanu. S-a stins din viață, lăsându-ne tezaurul neprețuit al celor peste 100 de volume ieșite din pana-i măiastră, lăsându-ne nouă și urmașilor noștri, amintirea neștearsă a scriitorului cetățean, care și-a pus talentul științelor și întreaga energie în slujba celor mai înalte idealuri ale poporului muncitor. Ne obișnuisem să-l ascultăm din când în când la radio, citind din operele sale turnate într-un stil și o limbă desăvârșită; ne obișnuisem să aflăm din reportaje cum își petrece timpul de odihnă și de muncă pe meleagurile atât de dragi inimii sale de la Agapia, unde și avea reședința, ne obișnuisem a citi, încă, în reviste fragmente din scrieri inedite de Sadoveanu. Vestea morții sale ne-a cernit sufletele. Poporul nostru muncitor, mulțimea necuprinsă a cititorilor, i-au adus un ultim omagiu.

Mihail Sadoveanu a stat cu osîdie la masa lui de lucru timp de aproape șase decenii. A creat a operă de valoare universală. Scrierile sale sînt pătrunse de un profund caracter patriotic. Mustește în ele seva știință a dragostei nețărmurite și înțelegerii pentru oamenii simpli — ieri obidiți, astăzi stăpîni pe destinul lor. Tocmai pe acest nobil simțămînt s-au întemeiat dragostea, puterea de muncă nesecată și înalta exigență artistică a scriitorului. La romanul „Frații Jderi”, Sadoveanu a lucrat 40 de ani. Povestirea din tinerețe „Șoimii”, reluată și rescrisă la o vîrstă înaintată, se rînduiește astăzi în bibliotecile noastre, sub titlul „Nicoară Potcoavă”, ca o culme a creației sadoveniene. Intemeietor al romanului istoric românesc, autorul scrierilor „Șoimii”, „Neamul Șoimăreștilor”, „Zodia Cancerului”, „Frații Jderi” și „Nicoară Potcoavă”, a depus o uriașă muncă de cercetare a vechilor cronici, studiind toate documentele epocilor vizate.

Artist al cuvîntului, dezvoltînd cele mai frumoase tradiții ale limbii populare, scriitorul a știut culege și

ingemina cele mai frumoase flori din grădina graiului vorbit de popor. La Sadoveanu, cuvîntul are o plasticitate unică, fiind încărcat cu o serie întreagă de sensuri. Învățăm de la maestrul Sadoveanu măsura folosirii arhaismelor și neologismelor. După cum spunea el însuși, învățătorii săi au fost Neculce, Creangă și poporul.

Într-o operă de asemenea proporții, peisajul geografic și social este vast și cuprinzător. Sadoveanu a păstrat tot timpul un contact viu cu locurile și cu oamenii. El cîntă ca nimeni altul natura patriei. Natura și omul alcătuiesc un tot indestructibil. Erolii povestirilor și romanelor scrise înainte de 23 August 1944, oameni din popor, iubesc pămîntul țării, se contopesc cu frumusețile lui, se împărtășesc din generozitatea lui, și de aceea orice nimicnicie ivită pe acest pămînt îi intristează și îi revoltă. Unii se resemnează, dar cei mai mulți luptă pentru dreptate, cu credința că pe pămîntul patriei, mai devreme sau mai tîrziu, dreptatea va fi instaurată negreșit. Oamenii mor simpli și frumoși, în această credință. Cei rămași și cei care vin o preiau. Este un ciclu neîntrerupt. El ne poartă de la eroii din „Județul sârmanilor”, care îl pedepsesc pe boier făcîndu-și singuri dreptate fiindcă stăpînirea nu le-o dădea, pînă la Mitrea Cocor al zilelor noastre care învață alfabetul dreptății de la comuniști. Pe acest vast ogor al luptei pentru mai bine, Sadoveanu stabilește o legătură între trecutul zbucimant și vremurile de înnoire. În romanul istoric, Sadoveanu seamănă ideea că dragostea de pace, vitejia, vigilența față de dușmanii și trădătorii, încrederea în bunăvoința și prietenia popoarelor de la răsărit. În povestirile al căror personaj central este răzeșul, lupta acestuia împotriva silniciei boierescii lasă a se întrevădea deznoadămintul de mai tîrziu, izbînda celor care trudec asupra exploatareilor. Mitrea Cocor, eroul romanului cu același nume și primul erou de tip nou al literaturii noastre realiste-socialiste, este un urmaș al răzeșilor. Ajutat de partid, educat de

comuniști și prin experiența dobîndită în țara lui Lenin, el află adevărul. Dintr-un răzvrătit se transformă într-un luptător luminat. Ca un soare strălucește din paginile cărții ideea că „lumina vine de la răsărit”, că Uniunea Sovietică este prietenă noastră de nădejde.

Numele maestrului iubit și venerat a fost prezent și în revista „Albina”, atât în paginile cit și pe frontispiciul ei. Primele colaborări ale lui Mihail Sadoveanu la revista „Albina” au coincis cu debutul său în literatură. Începînd din anul 1903, „Albina” a avut cinstea de a găzdui în paginile ei ciclul de povestiri sadoveniene, intitulat „Scrisori de la un prieten pribeag”. În anii noștri, din 1948 pînă în 1952, Mihail Sadoveanu a făcut parte din Comitetul de conducere al revistei „Albina”, nutrind o dragoste părintească și o grijă plină de atenție pentru această publicație de vechi tradiție, hărăzită lumii satelor.

Marele scriitor a fost totodată un militant neobosit pe tărîmul treburilor obștești și al luptei pentru pace, expresie desăvîrșită a artistului-cetățean. El a slujit cu abnegație regimul nostru democratic-popular. Deputat în Marea Adunare Națională, președinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., vicepreședinte al Prezidiului Academiei R.P.R., președinte al Uniunii Scriitorilor, Mihail Sadoveanu a răspuns și în aceste funcțiuni încrederii și stimei pe care i-a

arătat-o poporul. Pentru strălucitele sale merite, a fost distins cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, decorat cu Ordinul Steaua Republicii Populare Romîne clasă I-a, Ordinul 23 August clasă I-a și cu alte ordine și medalii. I s-au decernat Medalia de aur a Consiliului Mondial al Păcii și Premiul de Stat al Republicii Populare Romîne clasă I-a. De asemenea, ca o încununare a vieții și întregii sale opere, i s-a acordat Premiul Internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

Cărțile maestrului artist-cetățean au fost traduse și se bucură de prețuire în zeci de țări. La noi, ele nu lipsesc din nicio bibliotecă. Sînt citite de mii și mii de oameni, ne sînt scumpe și apropiate, ni-l aduc mereu ațuri pe scriitorul blînd și neobosit, căruia îi vom păstra o amintire neștearsă.

Corneliu Baba — Ilustrație la „Mitrea Cocor” de M. Sadoveanu

MITREA COCOR

— fragment —

Poporul se mișcă într-o veselie fără noimă, împingînd tot mai la o parte pe jandarmi. Sub priveghierea lui Alior Grigore, plugul cel dintîi porni să taie brazdele improprietății. Se duse spre zare într-o mișcare domoală, ochii un mărăcînș, se opri un timp, apoi porni din nou. Oamenii îl pierdură din vedere la o adîncitură a șesului, apoi îl văzură iar înapoiindu-se către odăi. Întorcerea a fost cu opriri mai lungi. Boier Cristea cădea; îl înșepa cu o poruncă ascuțită Alior, și atunci se punea întîi în genunchi, apoi în brînci, apoi cu răsucită trupă în picioare. După zece pași cădea iar. Nea Ghiță își purta capul ca pe o povară străină. Ingenunchia și el arcuindu-se ca un vierme. Cînd ajunseră drept odaie, oamenii îi proțăpăriră ca pe niște sperietori. Curgea din ei apă sîngerată. Palmele lui Trei-Nasuri erau numai rîni și bășici.

— Lăsați-mă criminalilor! O să vă bag, pe toți în pușcărie! urlă el cu disperare sălbatică. Atunci se dădu aproape de domnul Cristea, Ana Zevzeaca și-l amenință clătînd din cap, cu buzele strînse punga, de ură:

— Aoleo! scoate, lupe, ce mincași!

Vizitiul Ciornea privea cu ochi aprigi ticăloșia stăpînului său. Își întoarse capul de către diusul și scupă.

Plugul jalnic mai porni o dată. Purceseră după el și celelalte. Își avea brazda lui și Mitrea.

Luarea în stăpînire a pustiei de la Dropii era numai un început. Mitrea Cocor avea încă în el întregi simțămintele pe care le încercase la gospodăria colectivă numită Ilicia Pamiati în satul Tarasovca, pe cînd se afla prizonier și ucenic în Uniune. Aici la Malu, ca pretutindeni în țară, se găsește încă în ființă alcătuirile trecutului. Privelîștea satelor și a cîmpiei e ca și acum sute de ani; oamenii sînt legați de plugul străvechi, de bucățelele de pămînt mărginite cu răzoare, de practicile strămoșilor, închiși fiecare în sărăcia lui, despărțit fiecare de semenul său, dar părtaș cu toții semenii săi la robia ce-i înclătează încă.

Cifșturile științei în toate sectoarele vieții au rămas streine acestor oameni copleșiți de trecut. Lumea nouă se folosește de tractoare, de aeroplan, de electricitate; pămînturile pustii rodesc sub puterea irigației, priveliștile se prefac prin încusînța inginerilor; plantele folositoare înlocuiesc spinăriile, mlaștinile seacă, păduri apar unde erau nisipuri.

Oamenii de la Malu se ofilesc în umbra trecutului.

Asupra acestora trebuie îndeplinită revoluția. Alcătuirea veche să fie în întregime răsturnată. Statul socialist nu va întîrzi să puie la îndemina foștilor robi toate puterile științei, așa încît, unde au fost cîndva noroaie și cocioabe să apară șosele și case luminate electric; unde bîntuia seceta, să vie pe canale bucuria apei; unde se trudea silnic omul, mașinile să-l ușureze munca.

Desfacerea de trecut, ieșirea într-un veac nou al lumii.

Toate acestea clipeau în Cocor, ca lumini fugarnice și învîlmășite, pe cînd își ținea în brațe copilul primit de la soața lui Vîntușorul subțire al pustiei gîdilă năsucul micuțului, îl făcu să strănute și să deschidă ochii. Acum zîmbea soarelui de octombrie.

— Viitorul e al tău... suspină Cocor și zîmbi și el nenumăratele icoane pe care le adunase din rătăcirile prin țara nouă a socialismului.

Nastasia credea că-i zîmbește ei și fu fericită chiar în acea clipă.

— Pentru fapta mea de mînie, zise Mitrea, o să dau seamă înaintea celor care mă vor chema să mă judece.

— Ce facem noi? întrebă Laie Săracu, apropiindu-se.

Mitrea îl bătu pe spate prietenește, fără a-i răspunde. Mălureni lui mai aveau de străbătut drumul spinos al înțelegerii...

SFATURI VECHI

— fragment —

Coboram la vale spre apa mare a Siretului, și căii mergeau acum domol. Pe pod, durerînd, venea în trapul cailor o trăsură. Răsturnat în ea, un țîrgovăș în manta de doc și cu pălărie de paie, trecu repede privindu-ne lung, cu sprîncenele puțin încrunțate.

— Cine-i boierul acesta, bunicule? întreb eu.

— Care boier? rosti, fără a zîmbi, bătrînul. Boier sînt și eu, e și vecinul meu, fiecare e boier cu banul lui și cu cinstea lui! Nu-i așa?

— Așa-i! răspund eu încet.

Bunicul tăcu un timp, apoi se întoarse blajin spre mine.

— Aista-i un ciocoi, proprietar la Stolnici. A fost vechil, ș-acu are moșie. Om bogat și cu mare trecere, dragă băiete.

Asta-i! Om mare, cu putere...

Așa-i în ziua de azi... Dacă poate, răpește și pămîntul unui răzăș de treabă... Dar vezi că răzășul are cu ce se fine mîndru, că are hîrtoage vechi, cu peceți care nu mai sînt acum, de la domnitori de cei bătrîni, care au făcut dreptate pe lume.

— Și cum, bunicule, și-a luat pămînt?

— Mie? poate-a vrut și n-a putut.

— Și cum? e om care are așa putere?

— Cum? Cînd i-oi pune laba-n beregată și genunchiul pe piept, he-he! atunci eu is mai tare! Atunci îl întreb: De unde te-au adus vinturile, veneticule?

Bătrînul dădu două bice, tari, cailor, apoi, fiindcă po-Jul era chiar la doi pași, îi struni cu putere, lăsîndu-se pe spate. Trecurăm încet, și eu priveam la apa care se strecura lină și limpede ples-cînd domol în șăicile de dedesubt. Bunicul privea înain-

te, cu pălăria pe ochi, spre dealurile de dincolo.

— Și-i om rău, bunicule?

— Hm! Cum? Ce rău?

Bun care nu se mai află. Era într-un rînd să facă un bine și nici acum nu poate să-și ierte asemenea greșală. Ehei, dragă nepoate, tu nu cunoști ce-i pe lumea asta. Cîte paseri zboară, tu crezi că toate se mîncă!

Ce știi tu? tu te uși acum la picioarele cailor și te gîndești cum fac ei la trap din copite: taca-taca-taca-taca, — trac, trac, trac, trac!.. La asta te gîndești tu... Hm! nu?

— Nu, bunicule, — crezi că eu n-ascult ce spui?

— Așa? bine bine, ia să-mi spui tu, băiete, ce vrei să te faci tu pe lumea asta?..

— Eu, bunicule, aș vrea să mă fac ce ești tu. Aș vrea să stau cu tine aici, în Vișoara...

Bunicul își dădu pălăria pe ceafă și se întoarse, uitîndu-se la mine de sus în jos. Căi suțau la pas, în bătaia domoală a clopotelor, pe cînd apa Siretului, sclipînd, se încovoia în urma prin desigurile verzi ale zăvoaielor.

— Cum? tu ai vrea să trăiești aici, cu bunicul?

— Da, bunicule, — ce, nu-i bine?

— Ba-i bine, dragă, cum nu? dar de palme bătătorite ce zici? da' de arat colo, pe ogoare? da' de samant? da' de secerat? da' de cosit? da' de necazuri și griji? da' de nedreptăți? da' de ticăloșii o-menești știi tu ceva? Nu știi nimica! Bine, băiete, bine, fă-te și tu ce-i putea, dar mai ales un om cumsecade să te faci! Să nu răpești manca săracului, mă înțelegi? Și să nu-ți bați joc de nevoiașul care varsă lacrimi pe brazdă, măi!

Cronica evenimentelor internaționale

Săptămîna trecută au avut loc, în numeroase țări de pe glob, acțiuni pentru întărirea și consolidarea păcii în lume. În Japonia, bunăoară, s-a ținut Congresul național pentru apărarea păcii. Participanții la acest Congres au ajuns la concluzia că nu există altă cale pentru asigurarea unei păci trainice, în afară de dezarmarea generală și totală sub un eficient control internațional. În același timp participanții la Congres s-au pronunțat în unanimitate pentru încheierea cit mai grabnică a Tratatului de pace cu cele două state germane și pentru crearea unei zone denuclearizate în centrul Europei.

În Italia s-au desfășurat numeroase marșuri ale păcii. Un astfel de marș a avut loc între orașele Ardenza și Livorno, la care au participat peste 20.000 de persoane. Vorbitorii care au luat cuvîntul cu acest prilej au accentuat că „nu-i de ajuns să dorești pacea, ci că este nevoie de o luptă din toată inima și cu deplină cunoștință împotriva războiului”. La marșul păcii din orașul Genova, participanții s-au pronunțat pentru dezarmarea generală și totală, pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativilor.

★

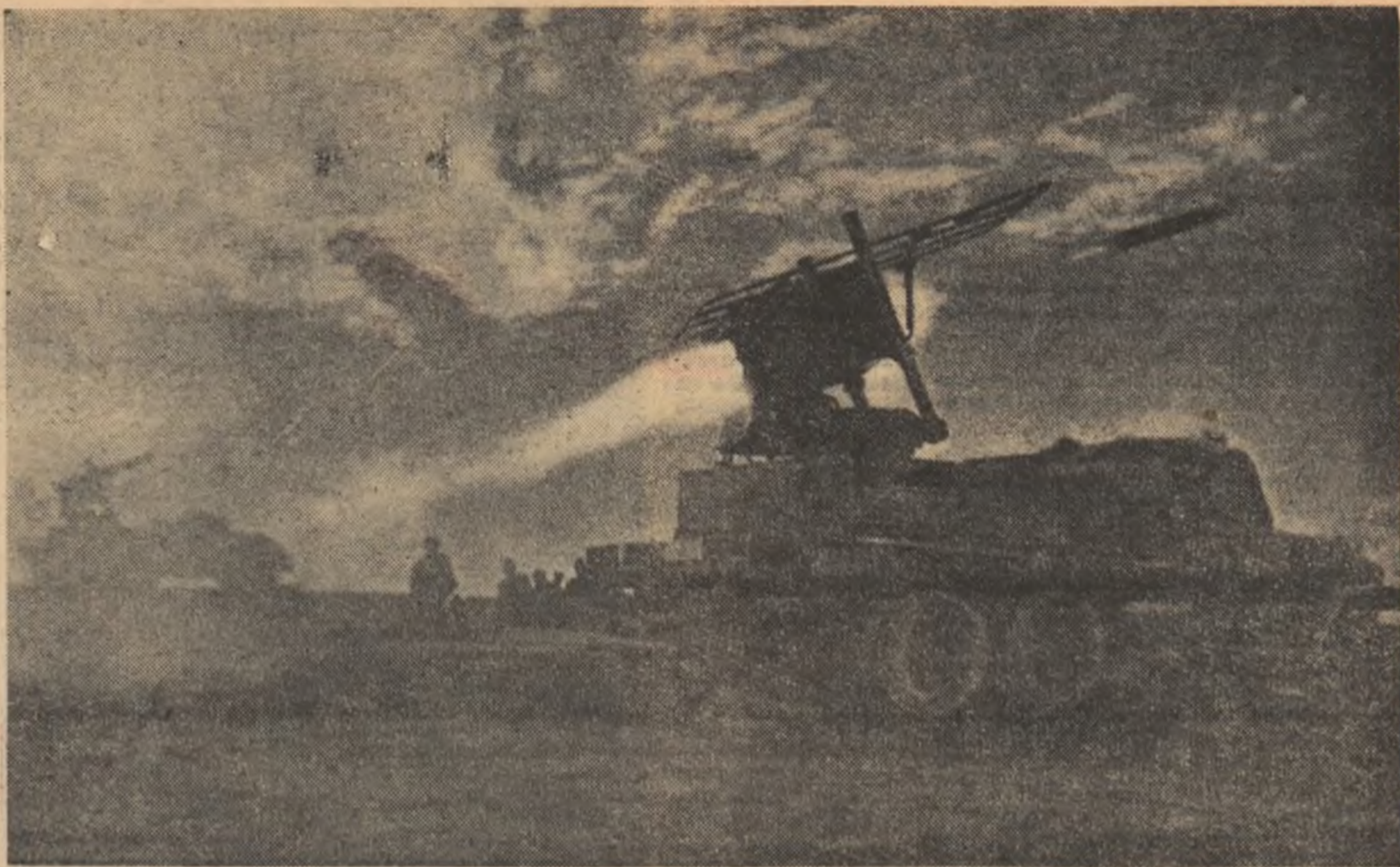
Cu toate că numeroși astronomi și oameni de știință din Uniunea Sovietică și din alte țări ale lumii au declarat din vreme că proiectul american de imbrășiere în spațiul cosmic a unui număr însemnat de mici ace de cupru este un proiect periculos, care ar duce la îngreunarea cercetării spațiului cosmic, Statele Unite ale Americii, neținînd cont de aceste păreri autorizate, au lansat totuși un satelit de tipul „Midas”, de pe care s-au lansat în Cosmos 350 milioane ace de cupru.

Acțiunea aceasta deși mascată sub denumirea de experiență științifică, are totuși un vădit caracter militar. Ea este viu criticată și condamnată de numeroși oameni de știință din lume. Sir Bernard Lowel, directorul Observatorului astronomic „Jondrell Bank” (Anglia) arată că, după părerea sa, lansarea satelitului „Midas” „nu face cînte programului american de cercetări spațiale”, iar dr. Waterfield, președintele Societății astronomice britanice, a spus că este „împotriva acestei experiențe care poate să stingherească cercetările radio-astronomice și ale astronomiei optice”. Și mai energic a condamnat această „experiență” Fred Hoyle, profesor de astronomie la Universitatea din Cambridge, care a calificat-o drept „o crimă intelectuală de o importanță capitală”.

Tot în spiritul războiului rece este și încercarea guvernanților din S.U.A. de a convoca o reuniune a miniștrilor afacerilor externe din țările Americii Latine, reuniune propusă de guvernul peruvian. Scopul acestei reuniuni este vizibil: organizarea unei noi intervenții în Cuba. Guvernul brazilian a condamnat o asemenea reuniune și declară că „o intervenție în Cuba ar constitui un pericol precedent de violare a principiului autodeterminării”.

Lansarea satelitului „Midas” în scopuri militare, încercarea de a înjgheba o nouă intervenție împotriva Cubei, sînt acțiuni în spiritului „războiului rece” care duc la încordarea situației internaționale.

L. SIMION

Artileria cu reacție, armă modernă de mare eficacitate

ZIUA FORTELOR ARMATE ALE R.P. ROMINE

La 25 octombrie poporul nostru sărbătorește Ziua Forțelor Armate ale R.P.R., în amintirea zilei de 25 octombrie 1944 cînd, prin lupta dusă de glorioasa armată sovietică și de armata romină, a fost desăvîrșită eliberarea întregului teritoriu al Romîniei de sub ocupația fascistă.

Această zi amintește oamenilor muncii din patria noastră de eroismul și spiritul de sacrificiu cu care au luptat ostașii romîni pe frontul antihitlerist, de indestructibilă prietenie și frăție de arme romîno-sovietică cimentată prin sîngele vărsat de ostașii sovietici și romîni pe cîmpul de luptă împotriva cîmpitorilor hitleriști.

Armata populară constituie una din marile realizări ale regimului nostru democrat-popular. Ea este rezultatul unui întreg proces istoric care își are începuturile în activitatea desfășurată de P.C.R. pentru demascarea caracterului reacționar al armatei burghezo-moșierești și atragerea soldaților la lupta revoluționară a poporului muncitor împotriva claselor exploatatoare, în lupta antifascistă a maselor populare conduse de partid, pentru pregătirea și înlăturarea insurecției armate din august 1944.

În condițiile favorabile create de ofensiva impetuoasă a armatelor sovietice pe teritoriul Romîniei, la 23 August 1944 a început insurecția armată organizată și condusă de P.C.R. Alături de formațiunile patriotice de luptă, unitățile armatei au participat la curățirea Capitalei de trupele hitleriste, la alungarea hoardelor fasciste de pe întreg teritoriul patriei.

După eliberarea întregului teritoriu al țării, armata romină, însuleșită de cauza dreaptă a războiului antihitlerist și avînd sprijinul entuziast al poporului, a continuat lupta alături de Armata Sovietică pe teritoriul Ungariei și Cehoslovaciei, pînă la victoria finală asupra fascismului german. Pentru faptele lor de arme, numeroase unități militare romîne au fost citate prin ordine de zi și comunicate de război sovietice, iar peste 300.000 de soldați, subofițeri și ofițeri au fost decorați cu ordine și medalii de război romînești, sovietice și cehoslovace.

În perioada insurecției armate și a războiului antihitlerist apăreau tot mai clar unele elemente caracteristice armatei de tip nou, care făceau să se dezvolte procesul de formare al armatei noastre populare. Un asemenea element îl constituie legătura ce s-a creat între armată și popor, care luptă pentru o cauză dreaptă, și popor. Masele de oameni ai muncii au răspuns cu entuziasm la chemarea Partidului Comunist Român: „Totul pentru front, totul pentru victorie”, depunînd eforturi eroice pentru mărirea producției de război și asigurarea frontului cu cele necesare.

Activitatea și influența crescîndă a partidului în armată au constituit factorul hotărîtor în procesul de făurire a armatei noastre populare.

În anii regimului democrat-popular sub conducerea directă a partidului, a fost desăvîrșită făurirea Armatei Populare Romîne.

Ca urmare a grijii manifestate de partid pentru continuă întărire a capacității de apărare a patriei noastre, pentru făurirea și perfecționarea forțelor noastre armate, avem astăzi o armată cu adevărat populară, pe care poporul se poate bizui cu toată încrederea. Armata noastră reflectă în mod fidel trăsăturile orînduirii sociale și de stat a R. P. R.: alianța muncitorească-tărănească, prietenia și frăția dintre poporul romîn și minoritățile naționale, unitatea morală politică a poporului în jurul partidului.

Forța și tăria Armatei Republicii Populare constă în conducerea ei de către partid, în legătura ei indisolubilă cu poporul. Organele politice, organizațiile de partid și — sub conducerea acestora organizațiile de U.T.M., — a căror influență crește neîncetat în întregul proces de instrucție și educație, asigură întărirea continuă a capacității de luptă a forțelor noastre armate, pe baza unei înalte conștiințe politice a fiecărui militar.

Grija partidului față de armată este oglindită în in-

de General Major ION TIU

zestrarea și cu armament și tehnică de luptă corespunzătoare cerințelor războiului modern, în condițiile tot mai

bune de trai și de instrucție ale militarilor. Răspunzînd acestei griji militare muncesc cu avînt pentru desăvîrșirea pregătirii lor de luptă și politică, pentru însușirea unei înalte măiestrii în minuirea tehnicii de luptă, întăresc și perfecționează neîncetat ordinea și disciplina militară fermă.

În acest an, sărbătorirea Zilei Forțelor Armate ale R.P.R. are loc în condițiile cînd întregul popor muncește cu avînt pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de cel de al III-lea Congres al partidului, obținînd succese remarcabile în dezvoltarea industriei socialiste și transformarea socialistă a agriculturii, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Militarii armatei noastre populare însuleșii de un fierbinte patriotism sînt hotărîți să apere cu fermitate munca pașnică creatoare a poporului pentru desăvîrșirea construcției socialiste, independența și suveranitatea patriei și împreună cu militarii celorlalte armate ale statelor socialiste frățești, participante la Tratatul de la Varșovia — integritatea lagărului socialist și pacea în lume.

De strajă la hotarele patriei